

Posudek na bakalářskou práci kolegy Petra Lukeše „Myšlení Friedricha Nietzscheho“

Bakalářská práce kolegy Petra Lukeše začíná mottem, které si oblíbil i Martin Heidegger, velký ctitel Nietzscheovy filosofie. Toto motto je plné toho nejpodstatnějšího, co můžeme v myšlení tohoto pozoruhodného básníka a filosofa nalézt. Celá práce je důkazem vyhloubení, které bylo učiněno v myšlení a v rozvrhování přirozeného žitého světa, právě ve filosofické duši autora této pěkné úvahy o Nietzscheovi. Autor začíná tím nejtěžším v Nietzscheově filosofii „věčným návratem téhož“. Není jednoduché se prodrat mnohými zavádějícími konotacemi až k jádru této myšlenky, jež bývá tak často nepochopena a také přehlížena. Autor si počíná filosoficky, vysvětluje metaforicky s ohledem na vlastní postavení ve světě, řeší si vlastní otázky, což svědčí o kvalitě filosofování v této bakalářské práci. Nenásilně uvádí čtenáře do vývoje Nietzscheových úvah porozuměním Schopenhauerovi a dokumentuje tyto proměny na fenoménech typických pro současnou dobu, protože postmoderna je vlastně duchovním dítětem F. Nietzscheho.

Dostává se i k heideggerovské myšlence o vůli k vůli, jež je tak typická pro poslední metafyziku, kterou myšlení Nietzscheovo představuje. Sled úvah končí v tézi „poušť roste!“, která je již typická pro náš dnešek. Práce kolegy Lukeše je výborná a to, jak z hlediska věčného, tak z hlediska formálního. Navrhuji
hodnocení: v ý b o r n ě

V Praze dne 19. 5. 2016
CSc.

prof. PhDr. Anna Hogenová,